

INTERNE STAATSHERVORMING

Beleidsnota	Minister	Fragment beleidsnota	Pagina
Bestuurszaken	Bourgeois	<p>SD 5 Naar een klantgericht en beleidsondersteunend instrumentarium voor administratieve vereenvoudiging, kwaliteitvolle regelgeving en processen informatiebeheer</p> <p>OD 5.3 Procesbeheer optimaliseren vanuit het perspectief van de klant</p> <p>5.3.1 Reduceren van interveniërende bestuursniveaus: interne staatshervorming</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het regeerakkoord stelt dat het reduceren van het aantal interveniërende bestuursniveaus noodzakelijk is voor een efficiëntere en effectievere werking van de overheid. Om de dienstverlening efficiënter te laten verlopen, is het essentieel dat binnen de huidige bevoegdheden wordt gestreefd naar maximaal twee bestuurslagen per belangrijk proces. Dit wordt ondersteund door de conclusies van het rapport van de CEEO (Commissie voor Efficiënte en Effectieve Overheid) . Uiteraard is de digitale overheid daarbij een belangrijke kans. Ik neem, in samenspraak met het CAG, de nodige maatregelen voor de opstart en uitvoering van dit uitdagend proces. 	p 42
Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>Managementsamenvatting</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ik bouw mijn binnenlands beleid op twee grote assen: een interne staatshervorming doorvoeren in Vlaanderen en inzetten op sterke en verantwoordelijke lokale besturen. Deze beide ankers hangen onherroepelijk samen. De wijziging in de Vlaamse bestuurlijke organisatie is expliciet gericht op de versterking van het lokaal bestuur. <ul style="list-style-type: none"> > Een interne staatshervorming Tegen het einde van de regeerperiode moet er een vereenvoudiging van het Vlaamse bestuurslandschap komen. De krijtlijnen liggen vast in het regeerakkoord: de bestuursopbouw gebeurt op basis van het principe van de subsidiariteit, de klemtoon van de beeldsvorming ligt bij de gemeenten en bij Vlaanderen. Er komt een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden die een grondgebonden karakter hebben en per beleidssector komen er maximaal twee bestuurslagen tussen. We koppelen dit aan een vereenvoudiging van de intermediaire structuren. > Een volwaardig partnerschap over de grenzen van beleidsdomeinen en bestuursniveaus heen • Uitdagingen zoals de interne staatshervorming hebben betrekking op verschillende beleidsdomeinen en 	p 6

		bestuursniveaus. Samenwerking en onderlinge beleidsafstemming is hierbij cruciaal.	
Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>Beleidsvisie Interne staatshervorming</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vooreerst willen we een betekenisvolle vereenvoudiging van het Vlaams bestuurlijk landschap realiseren. • Per beleidssector komen nog slechts twee bestuurslagen tussen in de verschillende processen. De klemtoon van de beleidsvorming ligt bij de lokale besturen aan de ene kant en Vlaanderen aan de andere kant. Voor de provincies komt er een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden die een grondgebonden karakter hebben. Binnen die bevoegdheden krijgen de provincies een regisserende opdracht. Op de diverse beleidsniveaus wensen we de intermediaire structuren en organen te vereenvoudigen. De Vlaamse Regering werkt verder aan een partnerschap met sterke lokale besturen. 	p 12
Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>SD 1 “Een interne staatshervorming”</p> <ul style="list-style-type: none"> • De Vlaamse overheid, de gemeenten en de provincies vormen samen de bestuurlijke ruggengraat van Vlaanderen. Zij zijn democratisch gelegitimeerd door rechtstreekse verkiezingen. • Hun onderlinge taken en bevoegdheden zijn echter onvoldoende homogeen en herkenbaar afgebakend. Een ordentelijke bestuursopbouw vertrekt van het principe van de subsidiariteit: overheidstaken worden uitgeoefend op het meest gepaste niveau dat het dichtst staat bij de burger. • Naast het probleem van de bevoegdheidsafbakening, stellen we vast dat de drie bestuursniveaus een groot aantal instellingen en structuren in het leven hebben geroepen waardoor het bestuur erg ondoorzichtig is geworden. Binnen en tussen die bestuursniveaus is er te weinig samenhang en samenwerking. Dit bestuurlijke kluwen is niet alleen weinig transparant, het leidt ook tot inefficiëntie en een democratisch deficit. • Een “interne staatshervorming” is nodig. Het is mijn ambitie om tegen het einde van de regeerperiode te komen tot een vereenvoudigd Vlaams bestuurlijk landschap. • In de beleidsvorming ligt de klemtoon bij de gemeenten en bij Vlaanderen. Voor de provincies komt er een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden die een grondgebonden karakter hebben. In die beleidssectoren krijgen zij een regisserende opdracht. 	p 14- en 15

		<ul style="list-style-type: none"> • We vereenvoudigen en verminderen de intermediaire structuren en organen, zowel op Vlaams, provinciaal als lokaal niveau • Sterke lokale besturen staan centraal. Zij staan het dichtst bij de burger en zijn ook het meest aanspreekbaar. Zij moeten maximale bevoegdheden kunnen uitoefenen. • Maar zij moeten ook voldoende bestuurskrachtig zijn. Dit houdt ook verband met de schaalgrootte. Gemeenten en steden zijn vaak te beperkt in hun mogelijkheden en capaciteiten om aan de verschillende vragen en behoeften van hun inwoners een passend antwoord te bieden. • Naast mogelijkheden voor vrijwillige fusies is er een grote nood aan bestuurlijke en interbestuurlijke samenwerking, maar zonder de democratische legitimiteit van het bestuur in het gedrang te brengen. • De bedoeling is om het bestuur dicht bij de burger te brengen. We opteren voor een opbouw van onder uit. Daarin staan sterke gemeenten centraal. Zij krijgen meer bevoegdheden. • De Vlaamse Regering zet zich tijdens deze beleidsperiode sterk in voor de verbetering van de eigen binnenlandse organisatie. Uitgangspunten daarbij zijn <ul style="list-style-type: none"> > het beginsel van de subsidiariteit > de versterking van de bestuurskracht van alle lokale besturen > een drastische vereenvoudiging van de vele intermediaire structuren en organen > herfinanciering van de steden en gemeenten > een sterk partnerschap tussen Vlaanderen en de provincies en de lokale besturen op basis van gelijkwaardigheid. • In het kader van ViA en het Pact 2020 pleit ook de Commissie Efficiënte en Effectieve Overheid (CEEEO) voor een slagkrachtige overheid met een doorbraak inzake de bestuurskundige opbouw binnen Vlaanderen die zal leiden tot een interne “Vlaamse staatshervorming” en een reductie van het aantal bestuurslagen en bestuursvormen, met meer homogene pakketten en sleuteltaken per bestuurslaag. De doelstelling is een vereenvoudiging van de verschillende bestuurslagen en -vormen op basis van afgesproken kerntaken en homogene bevoegdheden die efficiënt en doeltreffend kunnen worden uitgeoefend en die een democratische controle mogelijk laten. 	
--	--	---	--

<p>Binnenlands Bestuur</p>	<p>Bourgeois</p>	<p>SD 1 “Een interne staatshervorming” OD 1.1 Meer bevoegdheden voor de gemeenten, een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden met een grondgebonden karakter</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tegen het einde van de regeerperiode moet het Vlaams bestuurlijk landschap vereenvoudigd zijn. Met betrekking tot deze problematiek zijn er de voorbije tien jaar voldoende rapporten en beleidsanalyses afgeleverd. De vaststellingen over de complexiteit van de bestuurlijke organisatie worden algemeen gedeeld. Het is tijd om beleidsconclusies te trekken en deze om te zetten in de praktijk. • De krijtlijnen liggen vast in het regeerakkoord: <ul style="list-style-type: none"> > De bestuursopbouw vertrekt van het principe van de subsidiariteit. Er komen meer bevoegdheden voor de lokale besturen. De Vlaamse Regering zal investeren in hun bestuurskracht. > De klemtoon van de beleidsvorming ligt bij de gemeenten aan de ene kant en Vlaanderen aan de andere kant. > Er komt een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden met grondgebonden karakter. De provincie krijgt in die beleidssectoren ook een regisserende opdracht. > We komen maximaal tot homogene sleuteltaken per bestuurslaag. Per beleidssector komen slechts twee bestuurslagen tussen in de verschillende processen. > We vereenvoudigen drastisch de vele intermediaire structuren en organen, zowel op Vlaams, provinciaal als lokaal niveau. • We zullen onderzoeken of deze interne staatshervorming voor wat de taken en opdrachten van de provincies betreft een aanpassing van het provinciedecreet vergt. Dat is nodig om de sluitende lijst van provinciale bevoegdheden met grondgebonden karakter juridisch te verankeren en hen in die materies een sterkere regiefunctie toe te kennen. Ik nodig de provincies uit om binnen de krijtlijnen van het regeerakkoord mee na te denken over hoe deze sluitende lijst best vorm kan krijgen. • De wijziging van de taakinhoud van de bestuursniveaus zal gepaard moeten gaan met de overdracht van middelen en mensen, verbonden aan die taken. • Ik zal aan de Vlaamse Regering een concreet plan van aanpak voorleggen. Dit plan bevat een gelijkvormige methodiek die we horizontaal binnen de verschillende beleidsdomeinen zullen toepassen. Daarnaast zullen ook de rol en de verantwoordelijkheden van alle ministers van de Vlaamse Regering 	<p>p 15</p>
----------------------------	------------------	--	-------------

		<p>alsook van de lokale en provinciale vertegenwoordigers worden geduid. De implementatie van een interne staats hervorming kan niet gebeuren zonder een voortdurend engagement van de functioneel bevoegde ministers en de hele Vlaamse Regering</p> <ul style="list-style-type: none"> • De Vlaamse Regering zal de uitwerking organiseren in samenspraak met het College van Ambtenarengeneraal (CAG). Het overleg moet immers de verschillende beleidsdomeinen overspannen. • Ook de vertegenwoordigers van de lokale besturen en de provincies zullen hier actief bij betrokken worden. 	
Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>SD 1 “Een interne staats hervorming” OD 1.2 Mogelijkheden creëren voor sterke gemeenten en democratisch gelegitimeerde lokale samenwerkingsverbanden 1.2.1 Ondersteunen van vrijwillige fusies van gemeenten</p> <ul style="list-style-type: none"> • De laatste fusies van gemeenten traden in werking op 1 januari 1977 (Antwerpen op 1 januari 1983). Voor meerdere steden en gemeenten realiseerden die fusies een degelijke schaalgrootte. Toch blijven nog een groot aantal gemeenten te klein. Meerdere fora, ook wetenschappelijke, bepleiten nieuwe fusies. Het gemeentedecreet heeft het mogelijk gemaakt dat gemeenten zelf het initiatief nemen tot vrijwillige fusies door daartoe aan de Vlaamse Regering een verzoek te richten. Eventuele fusies kunnen ook betrekking hebben op gemeenten uit verschillende provincies • Onder meer met in de tijd beperkte financiële stimuli zal de Vlaamse Regering ondersteuning bieden aan gemeenten die wensen over te gaan tot een fusie. Gefusioneerde gemeenten kunnen gedurende een beperkte tijd extra middelen ontvangen uit het Gemeentefonds, zodat het aandeel van de nieuw opgerichte gemeente hoger zal liggen dan de som van de aandelen van de afzonderlijke gemeenten. • Daarnaast kan de ondersteuning ook betrekking hebben op technische en juridische begeleiding. • Samen met de VVSG zal ik nagaan hoe de Vlaamse Regering op de beste wijze vorm kan geven aan deze ondersteuningsmaatregelen. • Volledigheidshalve: de Vlaamse overheid heeft niet de mogelijkheid de zes Vlaamse randgemeenten of de gemeente Voeren in een fusie te betrekken. Zoals bepaald in de Bijzondere Wet tot Hervorming der 	p 16

		Instellingen (BWHI) kunnen de gewesten de grenzen van deze gemeenten niet wijzigen of corrigeren.	
Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>SD 1 “Een interne staatshervorming”</p> <p>OD 1.2 Mogelijkheden creëren voor sterke gemeenten en democratisch gelegitimeerde lokale samenwerkingsverbanden</p> <p>1.2.2 Onderzoek naar de mogelijke vorming van nieuwe samenwerkingsverbanden van gemeenten</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ook voor gemeenten met een voldoende schaalgrootte vragen vele maatschappelijke behoeften om een bovengemeentelijke aanpak. Dit geldt a priori voor gemeenten die worstelen met een (te) kleine bestuurskracht • Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden kunnen bijdragen tot een betere dienstverlening voor specifieke taken. Het decreet van 6 juli 2001 biedt daartoe meer mogelijkheden dan voorheen het geval was. • Maar de juridische vormgeving van die samenwerking biedt nog geen antwoord op alle uitdagingen. Onder andere voor wat betreft mogelijkheden voor stadsregionale samenwerking werd al onderzoek verricht. De mogelijke vorming van nieuwe samenwerkingsverbanden van gemeenten hoeft niet te leiden tot bijkomende bestuursniveaus. • In deze context vestig ik de aandacht op de bestaande regelgeving inzake de agglomeraties en federaties van gemeenten. Zij bevat een mogelijk kader voor de samenstelling, de organisatie, de bevoegdheid en de werking van niet-stedelijke regioverbanden en stadsregionale samenwerkingsvormen. Ik zal nagaan in welke mate deze regelgeving toepasbaar is voor ik de Vlaamse Regering hierover een concreet dossier voorleg. 	p 16
Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>SD 2 “Een volwaardig partnerschap over de grenzen van beleidsdomeinen en bestuursniveaus heen”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Niettegenstaande de noodzaak tot een interne staatshervorming en rationalisatie van het bestuurskundig landschap, zijn problemen vaak zo complex dat het niet haalbaar of wenselijk is om ze door één bestuursniveau alleen te laten behartigen. Samenwerking en onderlinge beleidsafstemming is en blijft nodig. 	p 17

Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>SD 2 “Een volwaardig partnerschap over de grenzen van beleidsdomeinen en bestuursniveaus heen”OD</p> <p>2.5 Een decretaal kader voor interbestuurlijke samenwerking</p> <ul style="list-style-type: none"> • Samenwerking en overleg tussen de overheidsniveaus moet een dagelijkse praktijk zijn. Maatschappelijke problemen en vragen kunnen vaak enkel door onderlinge samenwerking op een efficiënte manier aangepakt worden. In veel gevallen kan dat via overleg, maar in een aantal gevallen is er nood aan een afzonderlijke juridische structuur. • Vandaag gebeurt dat telkens op een ad hoc basis, met een specifiek decretaal initiatief. Afzonderlijke aanpak en diversiteit in regelgeving vergroten de bestuurlijke verrommeling en beperken de transparantie. Een juridisch kader voor interbestuurlijke samenwerking moet verhinderen dat sui generis samenwerkingsvormen telkens door middel van afzonderlijke decreten tot stand moeten komen. • Vanuit mijn bevoegdheid Bestuurszaken onderzoek ik, in overleg met vertegenwoordigers van de lokale besturen en de provincies, welke samenwerkingsvormen een decretale verankering moeten krijgen en welke structuren aangewezen zijn voor deze samenwerking. • Binnen de Vlaamse overheid zal het CAG dit initiatief administratief op gang trekken, zodat alle beleidsdomeinen er onmiddellijk bij betrokken zijn. Ik zal er ook het college van gouverneurs bij betrekken, rekening houdend met de coördinatieopdracht die de Vlaamse Regering hen zal toekennen. • De studie over het oprichten van deze samenwerkingsvorm zal altijd voorafgaandelijk getoetst worden aan de principes van de interne staatshervorming. Het sluitend maken of via andere afspraken regelen, correct en duidelijk verdelen en afbakenen van bevoegdheden krijgt altijd de voorkeur op het opzetten van een specifieke interbestuurlijke samenwerkingvorm. • Daarmee vermijden we dat gelijktijdig aan het uitzuiveren van de bevoegdheden er alweer nieuwe mengvormen met een mogelijk democratisch deficit ontstaan. 	p 21
Binnenlands Bestuur	Bourgeois	<p>Bijlage 2: Overzicht beleidsmaatregelen</p> <p>SD 1 “Een interne staatshervorming”</p> <p>OD 1.1 Meer bevoegdheden voor de gemeenten, een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden met grondgebonden karakter</p>	p. 53

		<ul style="list-style-type: none"> • Interne staatshervorming met herbekijken taakinhoud, overdracht bevoegdheden en financiële middelen, beperken van aantal interveniërende bestuurslagen per beleidsdomein tot maximaal twee • Structureel overleg tussen Vlaamse Regering en lokale en provinciale besturen • Specifiek overleg bij totstandkoming nieuwe regelgeving • Eventueel indien nodig aanpassing provinciedecreet met betrekking tot sluitende lijst van provinciale bevoegdheden met grondgebonden karakter 	
Onroerend Erfgoed	Bourgeois	<p>SD 1. Naar een geïntegreerde beschermingsstrategie voor onroerend erfgoed</p> <p>OD 2. Meerdere partners zorgen voor het Onroerend Erfgoed</p> <p>2.2. Interne staatshervorming</p> <ul style="list-style-type: none"> • Momenteel vervult de Vlaamse Overheid een centrale rol bij het inventariseren, beschermen en beheren van het onroerend erfgoed. De provinciale en lokale bestuursniveaus spelen een eerder volgende rol. In het kader van de interne staatshervorming en het subsidiariteitsprincipe onderzoek ik – in samenspraak met de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) – hoe de kerntaken van de verschillende bestuursniveaus herschikt kunnen worden. • Ook schaf ik de koppelsubsidies voor de restauratiepremies af. • Ik laat onderzoeken hoe de verschuiving in kerntaken en bevoegdheden zich op financieel vlak kan vertalen. • Een vereenvoudiging van de interveniërende bestuurslagen per beleidssector is noodzakelijk om te komen tot een efficiënter en effectief onroerend erfgoedbeleid. Meer interbestuurlijke samenwerking kan de institutionele en inhoudelijke ‘verrommeling’ van het intern bestuur in Vlaanderen tegengaan. • Ook wil ik door meer bevoegdheden te verlenen aan provincies en/of gemeenten, de onroerend erfgoedzorg dichterbij de burger brengen. Hierdoor ontwikkelt zich een erfgoedreflex op alle niveaus en wordt het provinciaal en lokaal erfgoed meer gewaardeerd. Terwijl bescherming enkel op Vlaams niveau kan, kunnen provincies en/of gemeenten zorg dragen voor het niet-beschermd maar waardevol erfgoed op 	p 20

		<p>hun grondgebied.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tenslotte wil ik een sterk partnerschap op basis van gelijkwaardigheid uitbouwen tussen Vlaanderen enerzijds en de provincies en/of lokale besturen anderzijds. Met de afschaffing van de koppelsubsidies kan er een nieuwe taakverdeling komen tussen de provincies en de gemeenten. Een mogelijkheid is dat de provincies/gemeenten aandacht besteden aan het onderhoud van beschermd en niet-beschermd erfgoed (preventieve monumentenzorg), daar waar mijn administratie voornamelijk focust op restauratie en bescherming (curatieve monumentenzorg). • Ook dient de verschuiving van de financiële middelen en de mogelijke input van andere geldstromen onderzocht te worden. De verschillende opties die inzake de interne staatsvorming kunnen genomen worden zullen verder bekeken en overlegd worden. • Een provinciaal/lokaal onroerend erfgoedbeleid biedt een meerwaarde door de regionale/lokale invalshoek en de aandacht voor regionale/lokale behoeften. Het provinciale/lokale bestuursniveau kan ook de samenwerking stimuleren van en een platformfunctie vervullen voor de actoren in een regio. . • Ik wil gemeentebesturen aanmoedigen om de bevoegdheid onroerend erfgoed expliciet aan een lid van het schepencollege op te dragen en om één of meer ambtenaren aan te stellen (eventueel in regionale samenwerkingsverbanden) die dossiers betreffende onroerend erfgoed behandelen. Gemeenten en steden met een bepaald aantal beschermde objecten op hun grondgebied, worden gestimuleerd tot het oprichten van een volwaardig uitgebouwde dienst onroerend erfgoed en het voeren van een erfgoedbeleid. Een mogelijk instrument is een erfgoedconvenant met provincies of gemeenten, al dan niet met delegatiebevoegdheid. • Ik besteed de nodige aandacht aan regionale en intergemeentelijke samenwerking, vooral, maar niet alleen, bij gemeentegrensoverschrijdende onroerend erfgoedentiteiten zoals landschappen en archeologische sites. Mijn administratie werkt verder aan de uitbouw van de Regionale Landschappen en de Intergemeentelijke Archeologische Diensten (IAD). Dit jaar start ik met een proefproject Intergemeentelijke Onroerend Erfgoeddienst in Zuid-Oost Limburg. Mijn administratie onderzoekt hoe deze intergemeentelijke en regionale samenwerkingsverbanden kunnen worden begeleid en beter op elkaar kunnen worden afgestemd. 	
--	--	--	--

Onroerend Erfgoed	Bourgeois	<p>SD 3 De Vlaamse Overheid scheidt de noodzakelijke voorwaarden voor de onroerend erfgoedzorg</p> <p>OD 3.2. Samen investeren in ons onroerend erfgoed</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zoals bepaald in het regeerakkoord, schaf ik deze regeerperiode de koppelsubsidies (de verplichte bijdrage van provincies en gemeenten in de restauratiepremies) , toegekend door het Vlaamse gewest in de onroerend erfgoedzorg af. • Tegelijkertijd zal ik het debat aangaan over de herverdeling van de kerntaken tussen de bestuursniveaus in het kader van interne staatshervorming. 	p 25
Toerisme	Bourgeois	<p>III STRATEGISCHE EN OPERATIONELE DOELSTELLINGEN</p> <ul style="list-style-type: none"> • De vele toeristische spelers in Vlaanderen hebben elk hun eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden. De provincies vervullen belangrijke taken voor de ontwikkeling en promotie van het binnenlands toerisme, de uitbouw van toeristisch-recreatieve infrastructuur en de ondersteuning van de lokale toeristische overheden. Lokale overheden, eventueel gegroepeerd in regionale samenwerkingsverbanden, werken (boven)lokale projecten uit voor investeringen en promotie, en ze verzorgen soms ook het toeristisch onthaal en informatieverstrekking. De ondernemers zijn de uiteindelijke ontwikkelaars, eigenaars en verkopers van de kern van het toeristisch product. • In het kader van de interne staatshervorming bekijk ik hoe efficiëntiewinsten geboekt kunnen worden en de versnippering van bevoegdheden over verschillende bestuurslagen worden aangepakt. 	p 14
Toerisme	Bourgeois	<p>SD 5 De efficiëntie en effecten van het werk van de toeristische overheden verhogen</p> <p>OD 5.2 Afstemmen, overleggen en samenwerken met lokale besturen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Verschillende bestuursniveaus (gemeentelijk, stedelijk, provinciaal, Vlaams, Europees, internationaal) engageren zich in het toerisme, wat een grote versnippering met zich meebrengt. Formele kaders waarbinnen ieders bevoegdheden en taken beschreven worden, zijn tot op heden niet geconsolideerd. • In het kader van de door de Vlaamse Regering vooropgestelde staatshervorming wil ik samen met de lokale en provinciale besturen een kader tot stand brengen, waarin de taken en verantwoordelijkheden van elk bestuur duidelijk afgesproken worden. 	p 38

		<ul style="list-style-type: none"> • Een geïntegreerd strategisch plan op Vlaams niveau zal richting geven aan de hele sector. • Ik zal werken aan de verbetering van het structurele overlegkader met de privésector, het middenveld en de flankerende beleidsdomeinen. 	
Brussel	Smet	<p>SD 6 Samenwerking in Brussel: zoveel mogelijk werken aan synergiën OD 6.1 Het lokale Brusselbeleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie als prioritaire partner beschouwen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vlaanderen wil in het kader van het streven naar een slagkrachtige overheid de bestuurlijke drukte verminderen via een interne staatshervorming. Binnen het Vlaams Gewest komt de klemtoon te liggen op de gemeenten aan de ene kant en de Vlaamse Overheid aan de andere. • De toepassing van het subsidiariteitsbeginsel is in Brussel echter geen evidentie, net omdat de bestuurlijke inrichting binnen Brussel zelf grotendeels buiten het bereik ligt van de Vlaamse Gemeenschap. • De positie van de VGC tegenover de Vlaamse Regering dient te worden uitgeklaard, terwijl de VGC ook binnen de Brusselse context een eigen plaats moet krijgen. Met de VGC zullen op basis van een kerntakendebat klare afspraken worden gemaakt over de rol, de opdracht en de financiering van elk in functie van een partnerschap. Zo krijgt de Vlaamse aanwezigheid in Brussel een duidelijker profiel. 	p 24
Financiën en begroting	Muyters	<p>SD 1 Een slagkrachtige Vlaamse overheid en Vlaamse financiën: efficiëntie en effectiviteit als sleutelwoorden OD 1.4 Naar een interne staatshervorming</p> <ul style="list-style-type: none"> • De in het Regeerakkoord geformuleerde doelstelling van minder bestuurlijke drukte door een interne staatshervorming is in de eerste plaats een aangelegenheid van de minister bevoegd voor bestuurszaken en binnenlandse aangelegenheden. • Het beleidsdomein Financiën en Begroting is evenwel ook betrokken partij en zal hierbij ondersteunend optreden. Dit zal in de eerste plaats gebeuren door het bewerkstelligen van synergieën in een geest van samenwerking met de lokale besturen • Alle overheidsbesturen in Vlaanderen zijn onderworpen aan de Europese regels inzake begroting en 	p 36

		<p>boekhouding (ESR). Het begrotings- en financieel luik van enerzijds het op te maken rekendecreet en anderzijds het gemeente- en provinciedecreet, alsook de op te maken uitvoeringsbesluiten van deze decreten zijn bij voorkeur uiteraard aangepast aan de specificiteiten van elk bestuursniveau, aansluitend bij elkaar wat betreft inhoud, interpretatie en misschien zelfs inzake informaticasystemen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De Vlaamse overheid moet blijvend transparantie en eenvoud nastreven in hun financiële en fiscale betrekkingen met de lokale besturen. Voor wat het beleidsdomein Financiën en Begroting betreft, betekent dit een streven naar transparantie en eenvoud inzake de compensaties voor de vrijstellingen van onroerende voorheffing, de leegstandsheffing en de uitbetaling van de fondsen. 	
Ruimtelijke Ordening	Muyters	<p>Samenvatting Ruimtelijk beleid dat interne Vlaamse staatshervorming ondersteunt</p> <ul style="list-style-type: none"> • Binnen Vlaanderen is het belangrijk dat de beslissingen op het juiste niveau genomen worden. • Het ruimtelijk beleid geeft vandaag al grote verantwoordelijkheden aan de lokale besturen, zowel gemeente- als de provinciebesturen. Lokale besturen, zijn een partner in de beleidsvoering en ze nemen een toenemend aantal taken op zich. Ik zal hier nog verder op doorgaan en bevoegdheden nog meer doen samensporen met verantwoordelijkheden. • Vanzelfsprekend is de aanwezigheid van een voldoende grote lokale bestuurskracht een voorwaarde. Zeker in geval sterke lokale besturen bestaan of ontstaan bv. in een stadsregionale context of een streekcontext, is een versterking van bevoegdheden, verantwoordelijkheden en middelen na te streven. Het ruimtelijk beleid is daarom ook een belangrijk beleidsveld in het verder concretiseren van de interne Vlaamse staatshervorming. 	p 12
Ruimtelijke Ordening	Muyters	<p>3 Inhoudelijke krachtlijnen 3.4 Het Vlaams beleid in een supra- en intragewestelijke context 3.4.2 Ruimtelijk beleid dat inspeelt op de interne staatshervorming</p> <ul style="list-style-type: none"> • Door het ruimtelijk beleid wordt mee geïnvesteerd in een interne staatshervorming. Dit betekent een reële subsidiariteit, met de bevoegdheden, verantwoordelijkheden en responsabilisering op het juiste niveau. 	p 22

		<ul style="list-style-type: none">• Naast de vergunningsdimensie is er in deze context ook de planningsdimensie, met drie bestuursniveaus die elk een dubbele planstructuur hebben. Dit is een complex systeem wat vragen doet rijzen bij de transparantie en de beleidseffectiviteit ervan. Ik wil onderzoeken of en binnen welke voorwaarden lokale overheden - individueel of in een (vrijwillig) samenwerkingsverband - die over voldoende bestuurskracht beschikken meer verantwoordelijkheid inzake het ruimtelijk beleid kunnen opnemen, ondermeer vanuit de doelstelling om exclusieve Vlaamse beleidsmateries vanuit slechts 2 beleidsniveaus aan te sturen.• Zeker in geval sterke lokale besturen bestaan of ontstaan bv. in een stadsregionale context, of in een streekcontext is een versterking van bevoegdheden, verantwoordelijkheden en middelen na te streven.	
--	--	--	--